RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2923/74

af 18. november 1974

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge, henhørende under pos. 61.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I associeringsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Cypern (1), herefter benævnt »aftalen« og i protokollen om fastsættelse af visse bestemmelser vedrørende denne aftale som følge af nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (2), herefter benævnt »protokollen«, fastsættes åbning af et årligt fællesskabstoldkontingent for 500 tons yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge, henhørende under pos. 61.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern; i den fælles erklæring vedrørende artikel 2 i protokollen fastsættes fordeling af dette toldkontingent mellem medlemsstaterne således: 100 tons til Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og 400 tons til de nye medlemsstater; ifølge bilag I til aftalen udgør kontingenttolden 30 % af satserne i den fælles toldtarif; hvad angår den kontingenttold som skal anvendes af de nye medlemsstater, må de særlige bestemmelser i protokollen og i tiltrædelsesakten (3), overholdes; for at overholde de særlige bestemmelser i protokollen bør der fastsættes forskellige ordninger for medlemsstaterne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning på den ene side og de nye medlemsstater på den anden side;

der bør især sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler af de pågældende varer i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer foretages i overensstemmelse med medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra Cypern i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

imidlertid har der i de seneste tre år ikke fundet nogen indførsel sted af de nævnte varer i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning fra Cypern, og kun en enkelt af de nye medlemsstater har haft mindre indførsler; der kan ikke opstilles nogen prognose for året 1975; for at sikre en rimelig fordeling af de to kontingentmængder mellem de pågældende medlemsstater bør der dog fastsættes en mængdemæssig betydelig deltagelse for hver medlemsstat i det tilsvarende kontingent; denne kan i procentdele tilnærmelsesvis fastsættes således:

Benelux	27,8
Tyskland	19,4
Frankrig	27,8
Italien	25,0
Danmark	45,0
Irland	5,0
Det forenede Kongerige	50,0;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater bør hver af disse kontingentmængder deles i to dele, hvoraf de første dele fordeles mellem medlemsstaterne, medens de andre dele udgør reserver til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota;

(1) EFT nr. L 133 af 21. 5. 1973, s. 1.
(2) EFT nr. L 133 af 21. 5. 1973, s. 88.
(3) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte de første dele på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge henholdsvis på ca. 75 % og ca. 50 % af kontingentmængden;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på den tilsvarende reserve; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, og det så ofte som reserverne tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en af de pågældende medlemsstater, skal denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af toldkontingentet forbliver uudnyttet i en af disse medlemsstater, medens den kunne udnyttes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra 1. januar til 31. december 1975 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent for 500 tons yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge, henhørende under pos. 61.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern. Dette kontingent fordeles og forvaltes i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser.

Artikel 2

1. Inden for rammmerne af det i artikel 1 omhandlede kontingent suspenderes satserne i den fælles toldtarif delvist indtil 5,1 % for en mængde på 100 tons.

2. Inden for rammerne af en mængde på 400 tons af det i artikel 1 omhandlede toldkontingent anvender de nye medlemsstater told, der beregnes i overensstemmelse med de bestemmelser på området, der er fastsat i tiltrædelsesakten, aftalen og protokollen.

Artikel 3

1. En første rate på 72 tons af den i artikel 2, stk. 1, omtalte mængde fordeles mellem medlemsstaterne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning; de kvoter, som med forbehold af artikel 6 er gyldige til den 31. december 1975, udgør følgende mængder:

Tyskland	20 tons,
Benelux	14 tons,
Frankrig	20 tons,
Italien	18 tons.

Den anden rate, som omfatter en mængde på 28 tons, udgør den tilsvarende reserve.

2. En første rate på 200 tons af den i artikel 2, stk. 2, omtalte mængde fordeles mellem de nye medlemsstater; de kvoter, som med forbehold af artikel 6 er gyldige til den 31. december 1975, udgør følgende mængder:

Danmark	90 tons,
Irland	5 tons,
Det forenede Kongerige	105 tons.

Den anden rate, som omfatter en mængde på 200 tons, udgør den tilsvarende reserve.

Artikel 4

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota, som fastsat i artikel 3 — eller samme kvota nedsat med den del, der er tilbageført til den tilsvarende reserve — såfremt artikel 6 har fundet anvendelse — er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang den tilsvarende reservemængde tillader det, trækning af en anden kvota på 15 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af en medlemsstat efter at den oprindelige kvota er opbrugt, er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en tredje kvota på 7,5 % af dens oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvota er opbrugt, er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter

denne medlemsstat på samme betingelser trækning af en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes indtil den tilsvarende reserve er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne foranstalte trækning af kvoter, der er mindre end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at kvoterne ikke opbruges. De underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stk. i anvendelse.

Artikel 5

De supplerende kvoter, der trækkes i medfør af artikel 4, gælder indtil den 31. december 1975.

Artikel 6

Såfremt en medlemsstat ikke har opbrugt sin oprindelige kvota den 15. september 1975 tilbagefører den til den tilsvarende reserve senest den 10. oktober 1975 den uudnyttede del af denne kvota, som overstiger 20 % af grundmængden. Den kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke udnyttes.

Medlemsstaterne underretter senest den 10. oktober 1975 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, der er gennemført indtil den 15. september 1975 inklusive, og som afskrives på fællesskabskontingentet samt om den eventuelle del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til den tilsvarende reserve.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab over mængderne af de kvoter, der er åbnet af medlemsstaterne, i overensstemmelse med artiklerne 3 og 4 og underretter hver af disse så snart den har modtaget meddelelserne om reservernes udnyttelsesgrad.

Den underretter senest den 15. oktober 1975 medlemsstaterne om størrelsen af disse reserver, efter at tilbageførslerne er foretaget i henhold til artikel 6.

Den drager omsorg for, at det træk, hvorved en af disse reserver opbruges, begrænses til den disponible rest, og med henblik herpå angiver den størrelsen af denne rest til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning med henblik på at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 4, gør det muligt uden afbrydelse at foretage afskrivninger på deres sammenlagte andele af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne yder de importører af de pågældende varer, der er etableret på deres område, sikkerhed for fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne foranstalter afskrivning af indførsler af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 anførte betingelser.

Artikel 9

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 1974.

På Rådets vegne

Ch. BONNET

Formand